

Farní listy č.11/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

12.března 2006 – 2.neděle postní

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

V první chvíli nás může překvapit obrázek, který doprovází dnešní duchovní slovo. Jak to, že na druhou postní neděli, kdy slyšíme evangelium o proměnění Páně na hoře Tábor, kde spolu s Ježíšem byli jen jeho učedníci Petr, Jakub a Jan, kde Ježíš rozmlouval s Mojžíšem a Eliášem, obrázek znázorňuje Pannu Marii? Proč je jí také zasvěceno dnešní rozjímání? Co ona má společného s událostí na Hoře proměnění?

Říci, že hlavní myšlenkou dnešní liturgie slova je proměna Kristova vzhledu a pouze jeho rozhovor s velkými muži Starého zákona, nebo dokonce, že nejdůležitější dnes je slovo, které o Ježíši řekl Bůh Otec: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!“, by bylo určitým zjednodušením. Na začátku postní doby je samozřejmě i pro nás důležité, abychom věřili, že to umučené tělo, které adorujeme na kříži, bude jednou proměněné v tělo oslavené, dokonalé. Potřebujeme mít jistotu, kterou nám dává víra, že přijetí a nesení kříže a následující smrt na tomto kříži nebyla pouze náhoda nebo projev Boží bezmoci. Chceme být ujištěni o tom, že svou poslušností Otci Ježíš zničil největší nepřítelovu zbraň, pýchu, a svou dobrovolně přijatou smrtí dal také nám sílu překonat strach před naší nevyhnutelnou smrtí.

Ale nesmíme přitom přehlédnout krásnou větu otevírající dnešní druhé čtení: „Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní?“ Křížová oběť Ježíše Krista je darem nejen Syna, ale i Otce. Někdy asi zapomínáme na to, že Bůh Otec se také vydává v oběť za nás a za naše spasení! On dobrovolně přijímá bolest Otce, které vidí smrt vlastního milovaného Syna. To není uražený, rozzlobený Bůh, kterého musí usmířit utrpení nevinného Člověka. Je to Bůh, který se celý nabízí člověku jako dar – doslova dává člověku všechno, co má!

A co s tím má společného Panna Maria? Rogier van der Weyden ji namaloval pod křížem jako spolutrpicí, jako tu, která se svou mateřskou obětí jakoby zapojuje do oběti Syna. Více budeme moci o tomto obraze a o Panně Marii stojící pod křížem rozjímát při dnešní odpolední meditaci na téma Stabat Mater od 16.00 hod. ve farním sále. Těším se na Vás.

P. Miroslaw Gierga

1.čtení - Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18

Bůh zkoušel Abraháma a řekl: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“ Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ (Anděl) řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nic mu nedělej, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodpřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

ŽALM 116 - Odpověď: **Budu kráčet před Hospodinem v zemi živých.** Měl jsem důvěru, i když jsem si řekl: – „Jsem tak sklíčen!“ – Drahocenná je v Hospodinových očích – smrt jeho zbožných.

Ach, Hospodine, jsem tvůj služebník, – jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice, – rozvázal jsi moje pouta. – Přinesu ti oběť díky, Hospodine, – a budu vzývat tvé jméno.

2.čtení - Řím 8,31b-34

(Bratři a sestry!) Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? Kdo vystoupí se žalobou proti Božím vyvoleným? Bůh přece ospravedlňuje! Kdo odsoudí? Kristus Ježíš přece zemřel, ano i z mrtvých vstal, je po Boží pravici a přimlouvá se za nás!

Evangelium - Mk 9,2-10

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbledl – žádný bělič na světě by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

Průvodce liturgií

Příprava oltáře

Ke sloužení eucharistické liturgie potřebujeme: liturgické nádoby (kalich a patena), korporál, purifikatorium a pálu a samozřejmě misál. Tyto věci ministranti přinášejí na oltář, než se v průvodu přinesou dary chleba a vína.

Obětní průvod

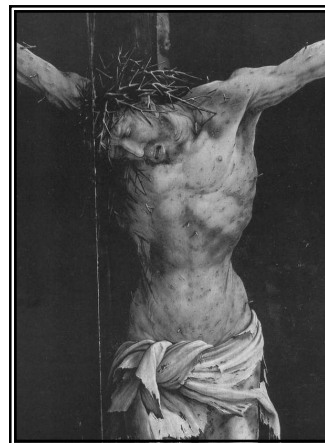
Otevři oči: Dary, které přinášíme k oltáři, jsou chléb, který se stane Tělem Páně, a víno, které bude proměněno v jeho Krev. Doporučuje se, aby tyto dary vždy přinášeli věřící. Celebrant je přijímá a ukládá na oltář. K obětnímu průvodu se mohou připojit také materiální dary určené pro chudé a potřebné. V tomto průvodu se nepřinášejí prázdný kalich – je to nádoba, nikoliv dar.

Součástí přípravy darů je také sbírka peněz – i to je liturgická činnost! Doporučuje se, aby sbírka nezasahovala do dalších částí mše svaté. Košík s dary může být umístěn do konce mše svaté blízko oltáře – například na postranním oltáři.

Bud' přítomný: Chléb a víno jsou symbolem daru, který chceme odevzdat Bohu. Připoj se duchovně k obětnímu průvodu a přidej i svůj vnitřní, neviditelný dar. Dej Bohu to, co ti patří – odevzdej mu to s pokorou a vděčností. Kristus ho od tebe přijme a promění v oběť odevzdanou Bohu Otci. Bůh nečeká na něco, ale na Tebe. Dej mu svůj život.

Do sbírky vkládáme také naše peníze. Není to jen banální (nebo špinavá!) činnost. Tyto dary jsou plodem naší práce, o které se chceme rozdělit se společenstvím, jemuž patříme: farností, církví. Tuto společnost tvoříme, jsme její součástí a neseme za ni také materiální odpovědnost.

Postní meditace

V letech 1512-1515 maloval Mathias Grünewald obrazy pro oltář v kapli kláštera řádu sv. Antonína v Isenheimu. S klášterem byla spojena nemocnice, nebo spíše leproserie, kde malomocní, trpící tajemnou nemocí zvanou „ohně sv. Antonína“, která vyvolávala v lidském těle rychle postupující hnití, a ostatní žijící na okraji lidské společnosti čekali už jenom na smrt. Všichni tito lidé, kteří cítili vůči svému tělu – a možná i vůči sobě – skutečný odpor, se modlili před tímto oltářem, na kterém Grünewald umístil obraz ukřižovaného Krista, jehož nepředstavitelně umučené tělo doslova připomínalo ponížené tělo všech těchto chudáků. Jak jim musel být blízký ten, který se sám rozhodl být jim tak podobný? Jak velkou naději

přinášel do jejich beznadějněho života ten, kdo na sebe dobrovolně přijal osud zbičovaného a poníženého odsouzence? Jak velkou útěchu mohli najít ti, pro které už neexistovala žádná útěcha, když viděli na vnitřní straně oltáře obraz zmrtvýchvstání a na něm nové oslavené Ježíšovo tělo?

Tak vypadá jedna z našich možných postních cest: objevit a přiznat v sobě všechno to, za co se stydíme, co nejsme schopni na sobě akceptovat, všechny bolesti, které nám berou radost a naději, a vidět Ježíše, který to všechno bere na sebe, přijímá náš osud a proměňuje svým zmrtvýchvstáním.

Setkání s dílem Mathiase Grünewalda a meditaci nad jeho obrazy bylo věnováno první z cyklů nedělních postních setkání na domažlické faře. Rozjímaní doprovázel poslech liturgických zpěvů z XV. a XVI. století.

Postní setkání s pašijními motivy v umění a meditaci nad těmito díly budou zasvěcena i další nedělní setkání, vždy od 16.00 hod. v sále domažlické fary. Obsahem dnešního asi 40 minutového setkání bude téma Bolestné Matky – Stabat Mater – v hudbě a malířství.

Miroslaw Gierga

Postní doba v domažlické farnosti

- ❖ úterý – pátek: 7.15 ranní chvály v kapli arciděkanického kostela
- ❖ pátek: 16.30 křížová cesta v křížové chodbě kláštera
- ❖ sobota 1. dubna: duchovní obnova s Msgr. J. Žákem
- ❖ příležitost ke svaté zpovědi půl hodiny před každou mší svatou

Pobožnosti křížové cesty v klenečské farnosti

se budou konat při příležitosti pravidelných bohoslužeb

Křížová cesta v Milavcích s Staněticích

se koná před páteční a nedělní mší svatou

Cvičení rodin s dětmi

děti, které hrají fotbal, florbal...

Tak prosím přijměte pozvání na páteční cvičení rodin s dětmi.

Petr Jankovec

Přijďte se podívat na výstavu Jana Mathausera

Jan Mathauser se narodil 8.2.1978. Po skončení základní školy absolvoval Obchodní akademii (OA) v Domažlicích a jazykovou školu v Plzni. Od roku 1998 pracoval jako učitel v soukromé základní škole Adélka v Mašovicích. Současně dálkově studoval Vyšší odbornou školu pedagogickou se zaměřením na speciální pedagogiku a věnoval se samostudiu v oboru kresba. Kreslením se začal zabývat v 17 letech v době studia na OA, hlavně kresbou uhlím, tužkou a perem; zkoušel i barvy – olej, křídly, pastel, akvarel.

Svou zálibu v kreslení využíval i při práci s dětmi ve škole, s nimiž pracoval velmi rád i mimo školu v oblasti ekologie, jezdil s nimi na výlety, na kole, měl rád přírodu, pěší turistiku, hru na kytaru a piano, psal povídky.

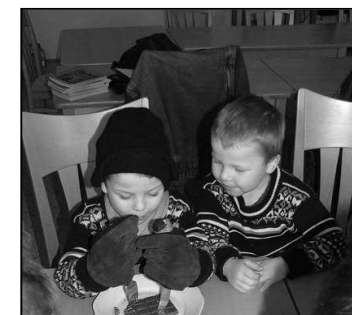
V roce 2001 onemocněl zánětem mozkových blan a mozku. Po tříměsíčním bezvědomí a s těžkým postižením mozku se pomalu snaží o návrat do běžného života. Všechny základní životní úkony se učil znovu a v rámci svých možností se vrací i ke svým zálibám, zvláště kreslení a malování. Zúčastnil se několika výtvarných soutěží pro postižené a má možnost se podílet na práci s dětmi ve výtvarném kroužku ve škole v Mašovicích. Navštěvuje volnočasový klub Farní charity Domažlice, plavecký kroužek, na výlety do přírody využívá trojkolku, jezdí i závodně v rámci cyklistických soutěží Spastic handicap.

Výstavy: 2004 – knihovna Boženy Němcové Domažlice, Postřekov, „Regionální malíři“ Díly, „Výtvarná tvorba Centra Slunečnice a přátel“ Praha, 2005 – Dům penzion Domažlice, Koutský zámek, „První krok“ Farní charity Domažlice, Jihočeské divadlo České Budějovice.

D.L.

Stránka nejen pro mládež

Setkání ministrantů

Fara nezůstala ani tuto sobotu prázdná. Postarali se o to ministranti, kteří přišli upevnit praktické zkušenosti, ale i si zasoutěžit. Soutěživost a někdy i dravost a plně nasazení nejednou překvapilo. A čím že museli projít? Stolní tenis, čokoláda, ale i um zvonit a orientovat se v kostele nebo dát dohromady jednotlivé části mše. Máme sice před sebou dlouhou cestu zlepšování, ale také jsou zde pokroky, kterých si vážím. Tak zase příště.

Paddy

Postní víkend pro mládež

17. - 19. 3. 06 duchovní obnova pro mládež a mladé, téma marnotratný syn a křížová cesta, místo Švihov, odjezd v pátek v 19 hodin a návrat kolem 13. hodiny v neděli. Závazné přihlášky směřujte na Paddyho (608056901) do čtvrtka večer. S sebou: spacák, karimatku, 150Kč.

Libor a Paddy

Aktuálně z webu www.farnostdomazlice.cz

Nová rubrika Vás bude provázet novinkami našich webových stránek a bude se snažit představit nějakou konkrétní stránku. Pokud máte připomínky k vylepšení nebo doplnění informací na webu, prosím napište nám: farni.listy@seznam.cz „AKTUÁLNĚ“ je první stránka, kterou uvidíte. Kromě adresy zde jsou nejaktuálnější události, které se budou konat. Vzhledem k tomu, že se stránky aktualizují tak 3x do týdne, se může stát, že uvidíte 2 až 3 dny staré informace. Dále zde vidíte panely nabídek k dalším odkazům. Pokračování příště.

Paddy

Duchovní obnova – Staré Sedliště

Pro koho: pro všechny, kdo mají zájem !!!

Program: ztišení, modlitba, adorace i diskuze nad duchovními tématy

Kdy: Neděle 19. března od 19 hodin do středy 22. března do 17 hodin

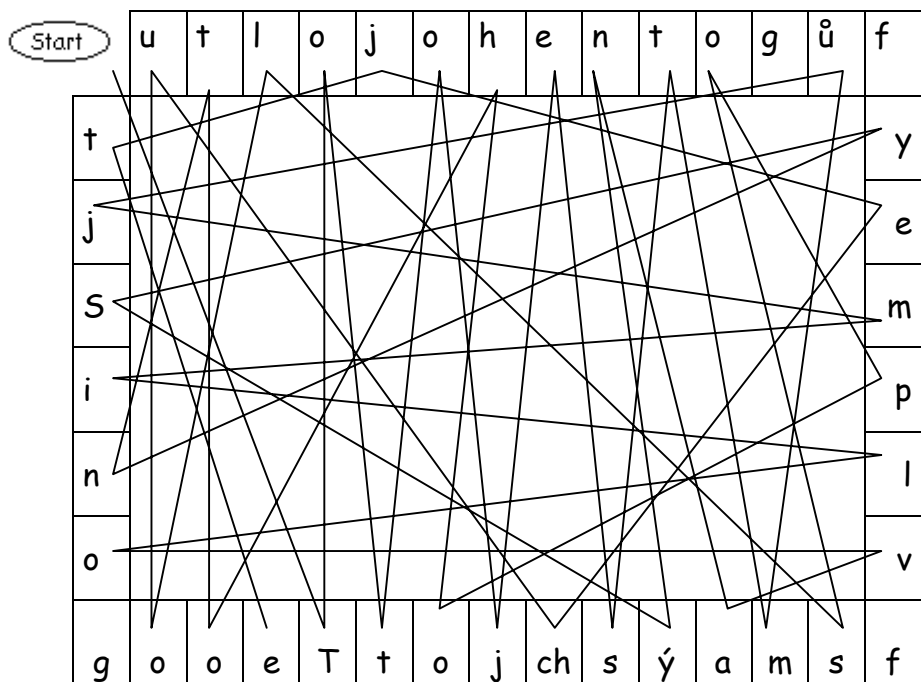
Cena: ubytování, jídlo, doprava – cca 450Kč

P. Miroslaw, P. Libor a Jaromír

Stránka pro děti

K dnešnímu evangeliu: Tři z učedníků viděli Ježíše na hoře rozmlouvat s Elijášem a Mojžíšem. Co Bůh přitom řekl, se dozvíš z tajenky dnešní spojovačky: posbírej písmenka od startu tak, jak jsou spojená čárami.

Tajenka: _____

Správné odpovědi našeho Chytrálka: Doba postní začíná Popeleční středou. Doba postní je před Velikonocemi. Pán Ježíš byl 40 dní na poušti. Fialová barva v liturgii znamená pokání a obrácení. Klíčem k Božímu království je obrácení od sebe k Bohu.

Encyklika Benedikta XVI., Deus caritas est (5)

6. Jak si máme prakticky představit tuto cestu výstupu a očisty. Jak musí být láska prožívána, aby se splnilo lidské i božské příslibení? První důležitý odkaz můžeme najít v *Písni písní*, v jedné knize Starého zákona, jež je dobře známá mystikům. Podle současného převážného výkladu jsou básně, jež tvoří tuto knihu, původně milostné písně, které se snad konkrétně zpívaly při izraelské svatební slavnosti, při níž měly oslavovat manželskou lásku. Přitom je velmi poučné, že se ve výstavbě knihy používají dvě různá slova pro „lásku“. Je tu především slovo „*dodim*“, plurál, který míní ještě nejistou a nejasně hledající lásku. Toto slovo je pak nahrazeno výrazem „*ahaba*“, jenž byl v řeckém překladu Starého zákona přeložen podobně znějícím slovem *agape* a – jak jsme viděli – stal se vlastním heslem pro biblické chápání lásky. V protikladu k ještě hledající a neurčité lásce je v něm vyjádřeno zakoušení lásky, která je nyní skutečným objevem druhého, a tak překonává sobecký sklon, který předtím ještě výrazně převládal. Láska se nyní stává starostí o druhého a pro druhého. Nechce už jen samu sebe – ponoření do opojného štěstí – chce dobro pro milovaného: stává se zřeknutím, stává se již obětí, ano, chce to.

K výstupům lásky a jejím vnitřním očištěním patří to, že láska nyní chce neodvolatelnost, a to ve dvojím smyslu: ve smyslu výlučnosti – „jen tento člověk“ - a ve smyslu „navždy“. Objímá celek existence ve všech jejích rozměrech také v časových dimenzích. Nemůže tomu být jinak, protože její příslibení má za cíl neodvolatelné, konečné: láska směřuje k věčnosti. Ano, láska je „extáze“, ale ne extáze ve smyslu opojného okamžiku, nýbrž extáze jako stálá cesta z do sebe uzavřeného Já k osvobození (onoho) Já, k oddanosti a právě tak k nalezení sebe, ano, k nalezení Boha: Kdo si bude hledět život zachránit, ztratí ho, a kdo by ho ztratil, zachová ho,“ (Lk 17,33) říká Ježíš – slovo, které se u něho v mnoha obměnách v evangeliích vrací. Ježíš tím popisuje svou vlastní cestu, která vede skrze kříž k zmrtnýchvstání - cestu pšeničného zrna, jež padne do půdy a umírá, a tak přináší bohaté plody; avšak popisuje tím také podstatu lásky a lidské existence vůbec ze středu své vlastní oběti a své lásky, jež se v ní naplňuje.

7. Naše úvahy o podstatě lásky, ze začátku spíše filozofické, nás nyní samy od sebe převedly k biblické víře. Na počátku vyvstala otázka, zda rozličné nebo dokonce protichůdné významy slova láska nepoukazují na nějakou hlubší jednotu, nebo spíš musí zůstat nespojeny, jeden vedle druhého. Zvláště však otázka, zda poselství o lásce, hláсанé biblí a církevním podáním, má něco společného s všeobecnou lidskou zkušeností lásky, nebo zda se jí snad nestaví na odpor. Přitom jsme se setkali s oběma základními slovy *Eros* jako znázornění „světské“ lásky a *Agape* jako výraz lásky, která se zakládá na víře a je jí utvářena. Obě také bývají často stavěny proti sobě jako „vystupující“ a „sestupující“ láska; příbuzná s tím jsou také jiná rozdělování, jako třeba rozlišování na baživou a dávající lásku, k níž také ještě někdy bývá přidávána láska myslící na užitek.